

Gerbiamos šaulės ir šauliai, žurnalo „Trimitas“ skaitytojai,

nieko keisto, kad gana dažnai pamąstome apie praeitį, prisimename, kas buvo gerai, apgailestaujame, kad nūnai daugoka blogybių. Tai natūralu. Svarbiausia, kad dėl smulkesnių, antraeilių dalykų, nors ir gana svarbių, nepamestume esmės, t. y. to, kas valstybei, jos savitumui, jos stiprybei yra svarbiausia. Atkurtos valstybės 20-metis, kaip ir kiekvieno mūsų gimimo diena, yra puiki proga pagalvoti apie praradimus ir suradimus. Tad apie juos.

Praradome daug žmonių, kurie prieš 20 metų ir vėliau buvo tikėjimo, patriotizmo, pasiaukojimo, energijos, meilės artimam turėtojai ir skleidėjai. Jų dėka mes buvome stipresni, jie skatino ir laimino mus. Kartais ir be žodžių, bet jutome tai.

Kiekvienas iš mūsų praradome 20 metų, kurių niekas nesugrąžins! Dėkui Dievui, jei šiandien pirmiausia sau galime pasakyti, kad per juos darėme prasmingus darbus. Tad kartais, kai viešoje erdvėje kai kas padejuoja, o kai kas priekaištuoja, kad prieš 20 metų daugumai žmonių buvo geriau (politiškai, ekonomiškai), nusišypsokime - prieš 20 metų 20 metų buvome jaunesni!

Suradome arba įgijome kur kas daugiau? Pirmiausia - galimybę LAISVIEMS kurti, dirbti, gyventi ir ieškoti gyvenimo prasmės.

Antra, kasdien, kas valandą atsakinėti sau ir kitiems, kad tik mes patys esame DEMOKRATIJS Kūrėjai ir naikintojai, tik nuo mūsų dalyvavimo, o ne tingėjimo ar piktdžiugiško liežuvavimo priklauso, kaip kuriasi tai, ko daugelis norime - tvarkos mūsų gatvėje, kaime, miestelyje, mieste, valstybėje.

Trečia, VIETĄ PO SAULE PASAULYJE, o ne kažkokioje TSRS. O tai galimybė mums būti kai kada girdimiems ir matomiems, kai kada girdėti ir matyti kitus. Mes esame ir turime būti reikalingi ir lygiaverčiai kitoms pasaulio tautoms.

Ketvirta, DUONĄ KASDIENINĘ, kurią užsidirbame patys. Tik gaila, kad nevisi Lietuvoje (gražėjančios kaimai ir miestai, mokyklos ir bibliotekos, keliai ir mūsų namai) ir kad niekas niekada nepasakys, kad mus kažkas išlaiko!

Ir, penkta, JAUNĄJĄ LIETUVĄ. Beveik pusė milijono 20-mečių (Statistikos departamento duomenimis, kasmet gimsta maždaug 40 tūkst. naujagimių, todėl skaičiuojant gimusiųjų nuo 1980 m., kuriems atkuriant nepriklausomybę buvo 10 metų, o 2000-aisiais jie tapo dvidešimtmečiais) subrendo nepriklausomoje Lietuvoje. Tai Jaunoji Lietuva, kuri diena iš dienos papildoma naujais pilnamečiais, po nepriklausomybės atkūrimo gimusiais kūdikiais. Štai ta prasmė ir jėga, dėl ko buvo verta skelbti Kovo 11-osios aktą, ir visos negandos, rietenos, veidmainystės, nemažos dalies politikų trumparegiškumas ir savanaudiškumas, valdininkų storžieviškumas ir vagystės yra tik laikinas mažmožis, palyginti su jais ir LAISVOS LIETUVOS GALIMYBĖMIS, suteiktomis jiems! Dėl to aš tikiu ateitimi! Dėl to ir dabar man, kaip tiems Vyžuonų (Utenos raj.) piemenukams, kurie ganydami karves galvojo, kaip jie paminės Vytauto Didžiojo metus. Ir sugalvojo - pastatykime paminklą Vytautui Didžiajam. Ir pastatė - paminklas išstovėjo sovietmetį, stovi ir dabar! Taigi aš nuolat galvoju, ką čia padarius, kad prisidėčiau prie Lietuvos kūrimo, prie Kovo 11-osios įtvirtinimo. Linkiu tokio galvojimo visiems!

Saulius Nefas

Utenos apskr. šaulių 9-osios rinktinės Anykščių Dariaus ir Girėno šaulių 1-osios kuopos šaulys